

Arrest

nr. 342 754 van 12 maart 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DE TROYER
Rue Charles Lamquet 155/101
5100 JAMBES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart “*van onbepaalde nationaliteit*” te zijn, op 19 februari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 februari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 oktober 2025.

Gelet op de beschikking van 18 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat C. DE TROYER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker, die verklaart niet te weten over welke nationaliteit te beschikken, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij zijn huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat verzoeker geen zicht heeft geboden op zijn werkelijke nationaliteit en waar hij voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden en om welke redenen hij zijn land van herkomst heeft moeten verlaten. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 294 540 van 22 september 2023.

Bij registratie van zijn huidig verzoek werd genoteerd dat hij over de Congolesse nationaliteit zou beschikken. In het kader van zijn huidig verzoek verklaart verzoeker dat hij geen nieuwe elementen aanhaalt en dat hij blijft bij zijn vorige verhaal. Hij vreest het racisme tegen de Afrikaanse mensen in Libië, en hij heeft niets toe te voegen aan zijn vorige verhaal. Hij heeft nog contact met zijn kinderen die in Ghana wonen, en hij kan niet naar Ghana gaan omdat ze hem daar geen papieren van geven.

Op 7 december 2023 besloot het CGVS tot niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek, hij legde geen nieuwe elementen neer die een ander zicht wierpen op zijn gebrek aan geloofwaardige verklaringen met betrekking tot zijn nationaliteit. In de beschikking van 9 april 2024 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vastgesteld dat hij nog steeds zijn werkelijke nationaliteit niet heeft aangetoond. Verzoeker diende per aanvullende nota het vonnis van de familierechtbank van Luik van 7 juni 2024 in waarin hij door de rechtbank als staatloze werd erkend. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigde de beslissing van het CGVS bij arrest nr. 314 534 van 10 oktober 2024, het determinerende motief dat hij geen zicht biedt op zijn werkelijke nationaliteit, kon ten gevolge het vonnis van de familierechtbank niet langer worden weerhouden. Op 15 januari 2025 velde het Hof van Beroep van Luik het arrest 2025/404 waarin het vonnis van de familierechtbank van Luik werd hervormd en zijn verzoek om de erkenning van staatloosheid ongegrond werd verklaard. Er werd vastgesteld dat hij niet op afdoende wijze meewerkte met de bewijslast en dat hij niet bewijst dat hij geen nationaliteit heeft.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:

(i) hij zich louter beperkt tot een verwijzing naar asielmotieven die hij in het verleden heeft uiteengezet, met name dat hij problemen zou hebben bij terugkeer naar Libië omwille van zijn Afrikaanse herkomst. In het kader van zijn eerste verzoek werd vastgesteld dat hij geen zicht heeft geboden op zijn werkelijke nationaliteit en waar hij voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden en om welke redenen hij zijn land van herkomst heeft moeten verlaten.

(ii) het niet ernstig is dat hij tijdens de procedure in het kader van zijn eerste verzoek bleef volhouden niet te weten over welke nationaliteit hij beschikt, om dan in het kader van zijn tweede verzoek te stellen de Congolesse nationaliteit te bezitten, zonder dit met enige verklaring of document te duiden.

(iii) het vonnis van de familierechtbank van Luik van 7 juni 2024 waarin hij door de rechtbank als staatloze werd erkend, en op basis waarvan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van het CGVS vernietigde, evenmin een nieuw element vormt daar op 15 januari 2025 het Hof van Beroep van Luik het arrest 2025/404 velde waarin het vonnis van de familierechtbank van Luik werd hervormd en zijn verzoek tot de erkenning van staatloosheid ongegrond werd verklaard. Er werd vastgesteld dat hij niet op afdoende wijze meewerkte met de bewijslast en dat hij niet bewijst dat hij geen nationaliteit heeft.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoeker heeft aangebracht in het kader van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. Verzoeker stelt: "Dat bij de indiening van zijn tweede verzoek om internationale bescherming, verrassend genoeg, per vergissing op zijn bijlage 26 werd vermeld dat verzoeker de Congolese nationaliteit had.

Dat op 29 november een brief naar de DVZ gestuurd werd, waarin op deze fout werd gewezen en waarin uitdrukkelijk werd verzocht deze recht te zetten.

Dat de maatschappelijk werkster van verzoeker ook een mail hierover naar de DVZ gestuurd heeft.

Dat de DVZ, daarop in een e-mail van 1 december 2023 heeft geantwoord dat "mijnheer sinds zijn eerste asielaanvraag de Congolese nationaliteit heeft. Indien een wijziging gewenst is, zal enkel een origineel geldig paspoort deze wijziging toelaten".

Dat dit echter niet het geval was, omdat verzoeker volgens eigen zeggen van het Commissariaat Generaal altijd had verklaard dat hij geen nationaliteit had."

In deze merkt de Raad op dat verzoeker de 'bijlage 26quinquies' ondertekende, waarop de Congolese nationaliteit als dusdanig wordt vermeld, waarmee hij uitdrukkelijk bevestigde dat hij hiermee akkoord gaat.

De Raad wijst er verder op dat uit zijn "verklaring volgend verzoek" (vraag 6a) blijkt dat hij de Congolese nationaliteit zou hebben, en dit stuk door hemzelf werd ondertekend, nadat dit hem in het Engels werd voorgelezen, waarmee hij dus aangaf akkoord te zijn met de inhoud ervan. Verzoeker had bijgevolg kennis van de inhoud van dit stuk en liet toen evenwel na om aangaande het al dan niet hebben van de Congolese nationaliteit een opmerking te maken.

De Raad sluit zich verder aan bij hetgeen de commissaris-generaal dienaangaande heeft vastgesteld in de bestreden beslissing:

"U verklaarde in uw eerste verzoek dat u niet wist over welke nationaliteit dat u beschikte. Hoewel uw tweede verzoek geregistreerd werd onder de Congolese nationaliteit, blijkt nergens in uw verklaringen op basis van welke informatie deze registratie gebeurde. U verklaarde zelf geen nieuwe elementen te hebben en vast te houden aan uw vorige verklaringen en buiten de loutere bewering over de Congolese nationaliteit te beschikken, verschaft u geen verdere informatie hieromtrent waardoor het louter een blote bewering betreft. U verklaarde immers niets over het feit dat u over de Congolese nationaliteit zou beschikken, noch dat u een vrees zou hebben ten aanzien van de Democratische Republiek Congo. U dient uw nationaliteit aannemelijk te maken door authentieke identiteitsdocumenten neer te leggen, ondersteund door geloofwaardige verklaringen. Hoewel dit vanwege juridische of materiële moeilijkheden niet altijd mogelijk is, kunnen coherente verklaringen, desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie, volstaan, wat u echter nalaat om te verschaffen. Dat u tijdens de procedure in het kader van uw eerste verzoek bleef volhouden niet te weten over welke nationaliteit u beschikt, om dan in het kader van uw tweede verzoek te stellen de Congolese nationaliteit te bezitten, zonder dit met enige verklaring of document te duiden, is niet ernstig."

Verzoeker werpt geen ander licht op het voorgaande en heeft nog steeds niet afdoende aangetoond dat hij geen nationaliteit heeft.

8. Verzoeker stelt: "Dat tegenpartij, in de nieuwe beslissing van niet-ontvankelijkheid van mening is, dat het arrest waarbij hem de staatloze status werd toegekend niet langer kan worden gehandhaafd, aangezien het vernietigd werd door het Hof van Beroep.

Dat nochtans, dit arrest van het hof van beroep van Luik helemaal niet definitief is daar verzoeker zich nog in de voorwaarden bevindt om een beroep voor het Hof van Cassatie in te dienen.

Dat de tegenpartij dus niet het arrest van het hof van beroep van LUIK als argument kan gebruiken wanneer dit laatste nog kan worden vernietigd door het Hof van Cassatie."

De Raad merkt op dat verzoeker geen bewijs voorlegt dat er effectief een procedure hangende zou zijn bij het Hof van Cassatie en of het Hof van Cassatie al dan niet reeds een uitspraak zou hebben gedaan.

De Raad sluit zich verder aan bij de vaststellingen van de commissaris-generaal dienaangaande in de bestreden beslissing:

"Bovendien dient te worden opgemerkt dat de aanvullende nota met het vonnis van de familierechtbank in Luik van 07/06/2024 waarin u door de rechtbank als staatloze werd erkend, en op basis waarvan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van het CGVS vernietigde, evenmin een nieuw element vormt daar op 15/01/2025 het Hof van Beroep van Luik het arrest 2025/404 velde waarin het vonnis van de familierechtbank van Luik werd hervormd en uw verzoek tot de erkenning van staatloosheid ongegrond werd verklaard. Er werd vastgesteld dat u niet op afdoende wijze meewerkte met de bewijslast en dat u niet bewijst dat u geen nationaliteit hebt." Door louter te stellen dat er nog een mogelijkheid bestaat om naar het Hof van Cassatie te stappen, werpt hij geen ander licht op het voorgaande.

9. Bijgevolg lijkt verzoeker geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin

van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 12 december 2025 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1761 staat onder eed en tolkt Engels – Nederlands.

De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoeker volhardt in de middelen van zijn verzoekschrift en stelt dat zijn nationaliteit niet kan worden bepaald, zodat verweerder hem ten onrechte beschouwt als Congolees. Verzoeker wijst erop dat zijn hoedanigheid van staatloze werd erkend en licht toe dat hij werd geboren in de Sahara en de nationaliteit van zijn ouders niet kent. Hij heeft navraag gedaan bij de Dienst Vreemdelingenzaken, die hem heeft gemeld dat hij deze kwestie enkel verder kan uitklaren aan de hand van een origineel paspoort, dat hij onmogelijk kan voorleggen. Hij wijst erop dat hij steeds consistente verklaringen heeft afgelegd die een verder onderzoek door verweerder rechtvaardigen en volhardt voor het overige in zijn verzoekschrift. Verder bevraagd, licht verzoeker toe dat hij na zijn geboorte zijn moeder nooit heeft gezien; zijn vader heeft hem meegenomen naar Libië en zelf is hij er steeds vanuit gegaan dat hij uit dat land afkomstig was. Verzoeker benadrukt ook zijn huidige moeilijke situatie: hij verblijft al vier jaar in België en heeft een arbeidsongeval meegemaakt maar is desondanks nog aan het werk; het is niet zo dat hij niets doet. Hij stelt ook een aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 te hebben ingediend.”

5. Met voormelde argumentatie ter zitting brengt verzoeker geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 23 september 2025.

5.1. Verzoeker volhardt in de middelen van zijn verzoekschrift waar hij ter zitting stelt dat zijn nationaliteit niet kan worden bepaald. Hij herhaalt dat zijn hoedanigheid van staatloze werd erkend, hij werd geboren in de Sahara, hij de nationaliteit van zijn ouders niet kent en dat hij navraag heeft gedaan bij de Dienst Vreemdelingenzaken die hem zou hebben gemeld dat hij deze kwestie enkel verder kan uitklaren aan de hand van een origineel paspoort maar dat hij dit onmogelijk kan voorleggen. In de punten 7 en 8 van de voormelde beschikking werd hierop reeds concreet geantwoord. Door louter eerder aangehaalde verklaringen en aangevoerde argumenten te herhalen, zonder echter concreet in te gaan op de inhoud van de beschikking en hiertegen daadwerkelijk enige concrete repliek te formuleren, doet verzoeker thans niet anders oordelen dan wat werd uiteengezet in de beschikking en slaagt hij er niet in de concrete vaststellingen in de beschikking in een ander daglicht te plaatsen.

De Raad herinnert eraan dat verzoeker zijn nationaliteit aannemelijk moet maken door authentieke identiteitsdocumenten neer te leggen, ondersteund door geloofwaardige verklaringen. Hoewel dit vanwege juridische of materiële moeilijkheden niet altijd mogelijk is, kunnen coherente verklaringen, desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie, volstaan. Zoals de Raad in het arrest van 22 september 2023 met nummer 294 540 heeft geoordeeld, is verzoeker hier echter niet in geslaagd. Hij heeft geen duidelijk beeld gegeven van zijn werkelijke nationaliteit, waar hij voor zijn aankomst in België heeft verbleven, en onder welke omstandigheden of om welke redenen hij zijn land van herkomst heeft verlaten.

De verklaringen afgelegd door verzoeker in het kader van zijn huidig beschermingsverzoek werpen hier geen ander licht op, integendeel. De commissaris-generaal stelt terdege: *“Dat u tijdens de procedure in het kader van uw eerste verzoek bleef volhouden niet te weten over welke nationaliteit u beschikt, om dan in het kader van uw tweede verzoek te stellen de Congolese nationaliteit te bezitten, zonder dit met enige verklaring of document te duiden, is niet ernstig.”*

De opmerking van verzoeker ter zitting dat hij steeds consistente verklaringen heeft afgelegd, kan gelet op het voorgaande allerminst worden bijgetreden.

Verzoeker werpt, zoals uiteengezet in de punten 7 en 8 van de beschikking, geen ander licht op de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en heeft nog steeds niet afdoende aangetoond dat hij geen nationaliteit heeft.

5.2. Wat betreft verzoekers moeilijke situatie in België zoals aangehaald ter zitting, met name het feit dat hij hier al vier jaar verblijft en hij een arbeidsongeval heeft meegemaakt maar desondanks nog aan het werk is, benadrukt de Raad dat deze elementen louter betrekking hebben op zijn situatie hier in België. Zij houden geen verband met zijn situatie in het land van herkomst, ten aanzien waarvan zijn gestelde nood aan internationale bescherming moet worden beoordeeld. De Raad herinnert er hierbij aan dat verzoeker geen zicht biedt op zijn werkelijke nationaliteit.

De elementen met betrekking tot verzoekers situatie in België zijn om die reden niet relevant bij de beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming. Hetzelfde geldt voor de door hem vermelde aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

5.3. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan wat in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking opgenomen grond. Bijgevolg brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO